

Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2014/15:116 Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och ett motionsyrkande som väckts med anledning av propositionen.

Utskottet ställer sig bakom de förslag som lämnas i propositionen och avstyrker motionsyrkandet.

I propositionen föreslår regeringen att en person som är misstänkt för brott i Sverige ska kunna stå under övervakning i den medlemsstat där han eller hon har sin hemvist i stället för att vara häktad här. På motsvarande sätt ska en misstänkt person med hemvist i Sverige kunna bli föremål för övervakning här när brottsutredningen pågår i en annan medlemsstat. Syftet med regleringen är att främja användningen av alternativa åtgärder till tillfälliga frihetsberövanden under brottmålsprocessen. Förslaget är ett led i att genomföra rambeslutet om uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom EU.

Regeringen föreslår således att det införs en ny lag om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom EU. Lagen innehåller dels regler om svenska beslut om övervakningsåtgärder, som ska kunna erkännas och följas upp i en annan medlemsstat, dels regler om att Sverige ska kunna erkänna och följa upp ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder.

Den föreslagna lagen om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen innebär att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning mot enskild överläts till en annan stat. Den föreslagna lagen behöver därför beslutas med kvalificerad majoritet i riksdagen (10 kap. 8 § regeringsformen).

Den nya lagen, liksom de följändringar den för med sig, föreslås träda i kraft den 1 augusti 2015.

I betänkandet finns en reservation (SD).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen	5
Reservation	11
Avslag på propositionen, punkt 1 (SD)	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	13
Propositionen	13
Följdmotionen	13
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Avslag på propositionen

Riksdagen avslår motion

2014/15:3096 av Kent Ekeröth och Adam Marttinen (SD).

Reservation (SD)

2. Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:116 punkt 1.

3. Övriga lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i passlagen (1978:302),

2. lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:116 punkterna 2 och 3.

Stockholm den 4 juni 2015

På justitieutskottets vägnar

Beatrice Ask

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Beatrice Ask (M), Annika Hirvonen (MP), Helene Petersson i Stockaryd (S), Elin Lundgren (S), Krister Hammarbergh (M), Kent Ekeröth (SD), Anti Avsan (M), Susanne Eberstein (S), Johan Hedin (C), Anders Hansson (M), Petter Löberg (S), Adam Marttinen (SD), Roger Haddad (FP), Andreas Carlson (KD), Lawen Redar (S) och Sanne Eriksson (S).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2014/15:116 Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen. Syftet med förslagen är att främja användningen av alternativa åtgärder till tillfälliga frihetsberövanden under brottmålsprocessen. Förslagen är även ett led i att genomföra rambeslutet om uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom EU¹.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Lagförslagen har granskats av Lagrådet.

Med anledning av propositionen har ett motionsyrkande väckts. Förslaget i motionsyrkandet återges i bilaga 1.

¹ Rådets rambeslut 2009/829/RIF av den 23 oktober 2009 om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande.

Utskottets överväganden

Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag och avslår ett motionsyrkande med begäran om avslag på propositionen.

Jämför reservationen (SD).

Propositionen

Bakgrund

Den 23 oktober 2009 antog rådet för rättsliga och inrikes frågor rambeslutet om uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder. Rambeslutet är ett led i det arbete som pågår inom EU pågående arbetet med att förbättra samarbetet på det straffrättsliga området och bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domar och beslut i brottmål. Rambeslutet gör det möjligt att överföra ett icke frihetsberövande straffprocessuellt tvångsmedel mot en brottsmisstänkt person från en medlemsstat till en annan för uppföljning där i avvaktan på rättegång. Syftet med rambeslutet är att säkerställa en effektiv lagföring i brottmål och att förbättra förutsättningarna för att välja icke frihetsberövande åtgärder i straffrättsliga förfaranden mot personer som saknar hemvist i den medlemsstat där rättegången äger rum.

Rambeslutet omfattar verkställbara beslut som fattats i samband med ett straffrättsligt förfarande med innebörd att en fysisk person ska omfattas av en eller flera övervakningsåtgärder som alternativ till ett tillfälligt frihetsberövande. Rambeslutet anger ett antal övervakningsåtgärder som den verkställande staten är skyldig att följa upp, bl.a. en skyldighet för den misstänkte att stanna kvar på anvisad ort, att efterleva begränsningar av möjligheten att lämna den verkställande statens territorium och att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet.

Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten kan sända ett beslut om övervakningsåtgärder till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen är lagligen och stadigvarande bosatt, om personen efter att ha underrettats om de berörda åtgärderna samtycker till att återvända till den staten. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska erkänna det överlämnade beslutet och utan dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för att kunna följa upp de skyldigheter som är aktuella, om inte något skäl för att vägra erkänna åberopas. Rambeslutet innehåller bestämmelser om när en verkställande stat kan vägra erkännande. Om övervakningsåtgärderna till sin art är ofören-

liga med lagstiftningen i den verkställande staten, får den behöriga myndigheten i den staten anpassa dem till övervakningsåtgärder som tillämpas enligt den statens lagstiftning för likvärdiga brott.

Genomförande av rambeslutet

Rambeslutet innebär, som regeringen konstaterar i propositionen (s. 24), ett åtagande för Sverige att som verkställande stat ta emot ett beslut om övervakningsåtgärder som fattats i en annan medlemsstat samt pröva om beslutet ska erkännas och följas upp här. Däremot innebär rambeslutet inte någon förpliktelse för Sverige att införa bestämmelser om att beslut om övervakningsåtgärder ska kunna fattas här för att erkännas och följas upp i en annan medlemsstat.

När det gäller frågan om att införa en möjlighet att i Sverige fatta beslut om övervakningsåtgärder som ska erkännas och följas upp i en annan medlemsstat har några remissinstanser framfört att man ser ett antal generella problem med detta. Åklagarmyndigheten påtalar bl.a. att brottsutredningar riskerar att förlängas och försåras på grund av att den misstänkte inte finns i rättegångsstaten och uttrycker en oro över vad det kan komma att innebära för en effektiv brottsbekämpning. Myndigheten anför också att språkproblem och begränsade möjligheter till en snabb kommunikation mellan myndigheter i olika medlemsstater kommer att ställa stora krav på åklagarna. Åklagarmyndigheten anser emellertid, trots de tveksamheter som myndigheten framför, att Sverige bör medverka till EU-medborgares likabehandling och att förverkliga principen om ömsesidigt erkännande och därför bör införa en möjlighet att i Sverige besluta om övervakningsåtgärder som ska följas upp i en annan medlemsstat.

Regeringen framför att man har en viss förståelse för dessa synpunkter men att rambeslutet har ett viktigt syfte. Regeringen konstaterar att avsikten är att rambeslutet ska bidra till att säkerställa att rättvisa skipas, att främja användningen av icke frihetsberövande åtgärder under ett straffrättsligt förfarande avseende misstänkta som är bosatta i en annan medlemsstat än i den stat där förfarandet äger rum samt att förbättra skyddet för brottsoffer i allmänhet. Syftet är också att stärka rätten till frihet och främja likabehandling av personer bosatta inom EU. Sverige bör verka för att detta syfte uppnås. Frihetsberövande är den mest ingripande åtgärden som kan vidtas mot en person i ett straffrättsligt förfarande, och finns det möjligheter att använda alternativ som innebär att den misstänkte inte behöver frihetsberövas bör dessa också utnyttjas.

Vidare anser regeringen att det finns situationer när beslut om övervakningsåtgärder bör kunna användas utan att förutsättningarna för att bedriva en effektiv brottsutredning försämras. Regeringen inser att det nya samarbetet kommer att medföra ett visst merarbete för myndigheterna. I detta sammanhang bör man dock även beakta att samarbetet kommer att skapa ett mervärde för den enskilde.

Regeringen anser sammanfattningsvis att det bör införas en möjlighet att meddela beslut om övervakningsåtgärder i Sverige för erkännande och uppföljning i en annan medlemsstat.

En ny lag införs

Regeringen konstaterar i propositionen (s. 25) att rambeslutet innebär en ny form av samarbete mellan medlemsstaterna och att en ny lag därför behöver införas. Den nya lagen ska gälla dels för beslut om övervakningsåtgärder som fattats i Sverige för att erkännas och följas upp i en annan medlemsstat, dels för sådana beslut som fattas i en annan medlemsstat för att erkännas och följas upp i Sverige.

Regeringen föreslår att ett nytt svenskt tvångsmedelsbeslut, beslut om övervakningsåtgärder, införs. Ett sådant beslut innebär att en person som är misstänkt för brott förbjuds att utan tillstånd lämna den anvisade vistelseorten i en annan medlemsstat eller föreläggs att på vissa tider anmäla sig hos en myndighet i en annan medlemsstat (s. 27).

Enligt regeringens lagförslag ska åklagare och allmänna domstolar kunna fatta ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder (s. 30).

Svenska beslut om övervakningsåtgärder som ska erkännas och följas upp i en annan medlemsstat

Regeringen föreslår i propositionen att de förutsättningar som gäller för att fatta beslut om reseförbud och anmälningsskyldighet enligt 25 kap. rättegångsbalken i huvudsak ska gälla även för att fatta ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder (s. 34). Vidare ska det krävas att den misstänkte är stadigvarande bosatt i eller har annan stark anknytning till en annan medlemsstat i EU samt att han eller hon samtycker till att beslutet följs upp i den andra staten. Slutligen ska ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder inte få fattas om det är olämpligt med hänsyn till utredningen eller lagföringen av brottet.

Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har framfört vissa tveksamheter till lagstiftningen i denna del. Åklagarmyndigheten anför bl.a. att risken för undandragande av lagföring är större när den misstänkte kommer att lämna landet för att sedan självmant, på egen bekostnad, återvända för eventuella förhör och rättegång. Vidare riskerar ett beslut om övervakningsåtgärder att förlänga och försvåra brottsutredningen. Tillämpningsområdet för att fatta ett sådant beslut bör därför begränsas till de fall där effekten till sin helhet är till den misstänktes fördel och där lagföring kan säkerställas.

Regeringen uttrycker viss förståelse för nämnda myndigheters farhågor och framför att en försiktighet bör iaktas när en ny typ av samarbete införs och konsekvenserna av samarbetet inte kan överblickas (s. 35). Brottsutredningar bör inte försvåras eller dra ut på tiden på grund av de nya reglerna. Samtidigt delar regeringen inte fullt ut myndigheternas synsätt i fråga om när beslut om övervakningsåtgärder kan eller bör fattas. I dag finns det många gånger inte några reella alternativ till häktning och anhållanden för en misstänkt person

som saknar hemvist i Sverige. Rambeslutets syfte är också tydligt, dvs. att användningen av icke frihetsberövande åtgärder ska öka för just denna kategori av misstänkta. Regeringen konstaterar att en lämplighetsavvägning bör göras vid prövningen av om ett beslut om övervakningsåtgärder ska fattas (s. 38). Lämplighetsprövningen bör endast ta sikte på omständigheter som har att göra med utredningen och lagföringen av brottet. Om det framkommer omständigheter som talar för att brottsutredningen och lagföringen riskerar att avsevärt försvåras eller förlängas, bör det kunna vara skäl för att inte fatta ett beslut. En avvägning måste dock alltid göras mot lagstiftningens syfte, dvs. att främja likabehandling och användning av alternativ till frihetsberövanden. Flera av de situationer som Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten lyfter fram som problematiska torde enligt regeringen kunna beaktas inom ramen för den lämplighetsprövning som föreslås.

Mot bakgrund av att ett beslut om övervakningsåtgärder ska kunna fattas för ett brott på vilket fängelse kan följa bör det vara möjligt att för den aktuella gärningen utfärda en svensk arresteringsorder om den misstänkte missköter sig (s. 39).

Erkännande och uppföljning i Sverige av utländska beslut om övervakningsåtgärder

Av den föreslagna lagstiftningen framgår vilka allmänna förutsättningar som gäller för att Sverige ska erkänna och följa upp ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder. Vidare innehåller den föreslagna lagstiftningen bestämmelser om vad ett beslut om övervakningsåtgärder ska innebära för den misstänkte för att de ska erkännas och följas upp i Sverige. I lagförslaget finns även en bestämmelse om anpassning av en övervakningsåtgärd.

Åklagarmyndigheten framför att det inger farhågor att rambeslutet inte innehåller en hänvisning till proportionalitetsprincipen när ett beslut om övervakningsåtgärder ska fattas (s. 56). Enligt myndigheten finns det risk att utländska beslut om övervakningsåtgärder avseende brottslighet som inte hade motiverat ett motsvarande beslut i Sverige kommer att sändas hit för erkännande och uppföljning. Regeringen delar inte detta synsätt. Principen om ömsesidigt erkännande förutsätter att medlemsstaterna har en acceptans för varandras rättssystem och därmed i viss utsträckning godtar beslut som kanske inte skulle ha fattats av den egna statens myndigheter i en motsvarande situation. En tillämpning av principen innebär således att medlemsstaterna inte kan utgå från sitt eget system som måttstock.

Rambeslutet innehåller regler om när en verkställande stat kan vägra att erkänna ett annat lands beslut om en övervakningsåtgärd. I rambeslutet återfinns en katalog av sedvanliga vägransgrunder (s. 56). I propositionen föreslår regeringen att de vägransgrunder som finns i rambeslutet i huvudsak införs i den nya lagen (s. 58). Om en vägransgrund är tillämplig, ska den andra statens beslut inte erkännas och följas upp i Sverige.

Enligt regeringens lagförslag ska ett beslut om övervakningsåtgärder inte erkännas och följas upp t.ex. om den gärning som avses med beslutet inte motsvarar brott enligt svensk lag och det inte är fråga om en sådan gärning som finns angiven i listan i artikel 14.1 i rambeslutet och för vilken det i den andra statens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer. Vidare föreslås att det införs en undantagsregel som innebär att den misstänktes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt kan leda till att ett utländskt beslut trots hinder får erkännas och följas upp i Sverige.

Övrigt

Den föreslagna lagen om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen innebär att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning mot enskild överläts till en annan stat. Den föreslagna lagen behöver därför beslutas med kvalificerad majoritet i riksdagen (10 kap. 8 § regeringsformen).

Den nya lagen liksom de följändringar som den innebär föreslås träda i kraft den 1 augusti 2015.

Motionen

I kommittémotion 2014/15:3096 av Kent Ekeröth och Adam Marttinen (båda SD) yrkas att regeringens proposition ska avslås. Motionärerna anför bl.a. att de motsätter sig varje steg mot överstatlighet och federalism och att medlemsstaterna bör samarbeta på ett mellanstatligt plan. De anser att regeringens proposition är ett steg i motsatt riktning. Motionärerna ser även flera problem med lagförslaget i sig, bl.a. att det, som Åklagarmyndigheten också påpekar, riskerar att försvåra och förlänga brottsutredningar. Vidare, menar motionärerna, medför förslaget en risk för att Sverige tvingas att verkställa beslut som är främmande för den svenska rättsordningen.

Utskottets ställningstagande

Som regeringen konstaterar innebär rambeslutet ett åtagande för Sverige att som verkställande stat ta emot ett beslut om övervakningsåtgärder som fattats i en annan medlemsstat och pröva om beslutet ska erkännas och följas upp här. Om en vägransgrund inte kan åberopas, har Sverige en skyldighet att erkänna och följa upp beslutet. Däremot innebär rambeslutet inte någon förpliktelse för Sverige att införa bestämmelser om att beslut om övervakningsåtgärder ska kunna fattas här för att erkännas och följas upp i en annan medlemsstat. Inte heller skapar rambeslutet någon rätt för en person att bli föremål för icke frihetsberövande åtgärder i en annan stat.

Avsikten med rambeslutet är emellertid att det ska bidra till att säkerställa att rättvisa skipas och att främja användningen av icke frihetsberövande åtgärder. Syftet är även att stärka rätten till frihet och främja likabehandling av personer som är bosatta inom EU. Utskottet instämmer i regeringens bedömning

att Sverige bör verka för att detta syfte uppnås. Frihetsberövande är den mest ingripande åtgärden som kan vidtas mot en person i ett straffrättsligt förfarande, och finns det möjligheter att använda alternativ som innebär att den misstänkte inte behöver frihetsberövas bör dessa också utnyttjas. Utskottet anser därför i likhet med regeringen att övervägande skäl talar för att det bör införas en möjlighet att fatta beslut om övervakningsåtgärder i Sverige för erkännande och uppföljning i en annan medlemsstat. Utskottet instämmer också i regeringens bedömning att de svenska beslut som bör kunna sändas över för erkännande och uppföljning i en annan medlemsstat är sådana som motsvarar reseförbud och anmälningsskyldighet.

Motionärerna påtalar bl.a. att Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har pekat på att ett beslut om överföring av övervakningsåtgärder kan riskera att förlänga och försvåra brottsutredningar. Regeringen föreslår i propositionen bl.a. att en lämplighetsavvägning bör ske vid prövningen av om ett beslut om övervakningsåtgärder ska fattas. Utskottet delar regeringens bedömning att flera av de situationer som lyfts fram som problematiska torde kunna beaktas inom ramen för den lämplighetsprövning som regeringen föreslår. Vid misskötsamhet bör det, mot bakgrund av att ett beslut om övervakningsåtgärder ska kunna fattas för ett brott på vilket fängelse kan följa, vara möjligt att för den aktuella gärningen utfärda en svensk arresteringsorder om den misstänkte missköter sig.

Vidare anför motionärerna att den föreslagna lagen medför en risk för att Sverige kan tvingas att verkställa beslut som är främmande för den svenska rättsordningen. Av den föreslagna lagstiftningen framgår bl.a. vad ett utländskt beslut ska innebära för att det ska få erkännas och följas upp i Sverige. Det finns även bestämmelser om när en övervakningsåtgärd ska anpassas. Utskottet konstaterar också att rambeslutet innehåller en katalog av sedvanliga vägransgrunder och att dessa i huvudsak återfinns i regeringens lagförslag. Regeringen föreslår även att det införs en undantagsregel som innebär att den misstänktes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt kan leda till att ett utländskt beslut, trots hinder, får erkännas och följas upp i Sverige. Utskottet konstaterar att om det är fråga om ett brott som är helt främmande för den svenska rättsordningen torde utrymmet att tillämpa bestämmelsen vara begränsat.

Utskottet anser sammanfattningsvis att den föreslagna lagstiftningen är väl avvägd och därför bör antas. Utskottet avstyrker därmed motion 2014/15:3096 (SD) med begäran om avslag på propositionen och tillstyrker regeringens proposition.

Reservation

Avslag på propositionen, punkt 1 (SD)

av Kent Ekeröth (SD) och Adam Marttinen (SD)

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag. Därmed bifaller riksdagen motion 2014/15:3096 av Kent Ekeröth och Adam Marttinen (SD).

Ställningstagande

Vi anser att utgångspunkten för samarbetet med övriga EU-stater bör vara att det ska ske på ett mellanstatligt plan. Vi motsätter oss därför varje steg mot överstatlighet och federalism. Straffrätten och dit tillhörande politikområden bör i största möjliga utsträckning hanteras av medlemsstaternas regeringar. Vi anser att de lagförslag som lämnas i regeringens proposition är ett steg i rakt motsatt riktning.

Syftet med införandet av en mekanism för erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder är att hantera problemet med brottsmisstänka som har hemvist i en annan medlemsstat än rättegångslandet. Vi ser behovet av att åtgärda problemet men anser att preventiva åtgärder i form av inskränkningar av den fria rörligheten är en bättre väg att gå.

Vi ser även flera problem med förslaget i sig. Så som Åklagarmyndigheten påpekar finns risken att brottsutredningar förlängs och försvåras på grund av att den misstänkte inte befinner sig i rättegångslandet. Språkproblem och begränsade möjligheter till snabb kommunikation kommer vidare att ställa stora krav på åklagarna. Vidare är risken för undandragande av lagföring större när den misstänkte kommer att lämna landet för att sedan självmant, på egen bekostnad, återvända för eventuella förhör och rättegång. Lagföringen i okomplexerade mål kan klaras av under den tid som den misstänkte sitter frihetsberövad i väntan på att beslutet ska erkännas av den andra medlemsstaten, medan det i mer komplicerade utredningar är olämpligt att utfärda ett beslut om övervakningsåtgärder eftersom sådana utredningar kräver mer insatser. Användningsområdet för övervakningsåtgärder torde därför vara begränsat.

Eftersom en nedre gräns för brottets straffvärde och proportionalitetsbedömning saknas finns också en uppenbar risk att Sverige tvingas verkställa beslut som är helt främmande för den svenska rättsordningen.

Vi ser inte heller ett minskat användande av icke frihetsberövande åtgärder som ett självändamål; för oss är i stället brottsofferperspektivet och skyddet för allmänheten styrande inom kriminalpolitiken.

Vi ifrågasätter även att regeringen i propositionen inte ens reflekterat över kapaciteten hos de rättsvårdande myndigheterna i övriga medlemsstater. Den europeiska unionen har sju medlemsstater som rankas lägre än 50 på Transparency Internationals lista över korrumperade länder. Regeringens blinda tillit till dessa länders rättssystem är minst sagt oroande. Vi är även främmande för tanken på att kompromissa med effektiviteten inom rättsväsendet för att spara pengar.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2014/15:116 Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i passlagen (1978:302).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

Följdmotionen

2014/15:3096 av Kent Ekeröth och Adam Marttinen (SD):

Riksdagen avslår regeringens proposition 2014/15:116 Erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens innehåll och tillämplighet

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2009/829/RIF om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande.

2 § Om Europeiska unionen genom ett särskilt beslut har avbrutit tillämpningen av rådets rambeslut 2009/829/RIF i förhållande till en medlemsstat eller om en medlemsstat har upphört att tillämpa rambeslutet eller den nationella lagstiftning som genomför rambeslutet, gäller inte denna lag i förhållande till den staten.

Ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder

3 § Med ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder avses i denna lag ett beslut om att en person som är misstänkt för brott

1. förbjuds att utan tillstånd lämna anvisad vistelseort i en annan medlemsstat, eller

2. föreläggs att på vissa tider anmäla sig hos myndighet i en annan medlemsstat.

Ett förbud enligt första stycket 1 får förenas med ett föreläggande enligt första stycket 2.

Ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder

4 § Med ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder avses i denna lag ett verkställbart beslut, meddelat av en behörig myndighet i en annan medlemsstat i samband med ett straffrättsligt förfarande, som innebär att en person som är misstänkt för brott ska omfattas av en eller flera övervakningsåtgärder.

Föreskrifter om verkställigheten av denna lag

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om verkställigheten av denna lag.

2 kap. Ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder som ska erkännas och följas upp i en annan medlemsstat

Förutsättningar för att meddela ett svenskt beslut om övervakningsåtgärder

1 § Om någon är skäligen misstänkt för ett brott på vilket fängelse kan följa och det med hänsyn till brottets beskaffenhet, den misstänktes förhållande eller någon annan omständighet finns risk för att han eller hon avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff men det i övrigt inte finns anledning att anhålla eller häkta den misstänkte, får han eller hon, om det är tillräckligt, i stället meddelas ett beslut om övervakningsåtgärder enligt 1 kap. 3 §.

Ett beslut om övervakningsåtgärder får även meddelas om det finns skäl att anhålla eller häkta någon enligt 24 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 rättegångsbalken men det kan antas att syftet med ett sådant frihetsberövande kan tillgodoses genom ett beslut om övervakningsåtgärder.

Ett beslut om övervakningsåtgärder får meddelas endast om

1. den misstänkte är stadigvarande bosatt i eller har annan stark anknytning till en annan medlemsstat,

2. den misstänkte samtycker till att beslutet följs upp i den andra medlemsstaten,

3. skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller något annat motstående intresse, och

4. det inte är olämpligt med hänsyn till utredningen och lagföringen av brottet.

Särskilda villkor i samband med ett beslut om övervakningsåtgärder

2 § Ett beslut om övervakningsåtgärder får förenas med villkor att den misstänkte ska vara tillgänglig i sin bostad eller på sin arbetsplats på vissa tider. Det får också ställas upp andra särskilda villkor som behövs för övervakningen av den misstänkte.

Meddelande av ett beslut om övervakningsåtgärder

3 § Åklagare eller allmän domstol prövar om ett beslut om övervakningsåtgärder ska meddelas.

Vid en prövning enligt första stycket och i fråga om förfarandet efter det att ett beslut om övervakningsåtgärder har meddelats tillämpas det som föreskrivs i rättegångsbalken om reseförbud, om inte något annat följer av denna lag.

Tid för väckande av åtal

4 § När ett beslut om övervakningsåtgärder har meddelats enligt 3 § ska åtal väckas inom en månad efter det att den misstänktes skyldighet enligt 6 § första stycket inträtt, om åtal inte redan har väckts.

Rätten får medge förlängning av tiden, om framställning om det görs före tidens utgång. Den förlängda tiden får inte vara längre än vad som är nödvändigt.

Översändande av beslutet

5 § Åklagaren ska sända över ett beslut om övervakningsåtgärder till en behörig myndighet i den medlemsstat där beslutet ska erkännas och följas upp.

Skyldighet att följa ett beslut om övervakningsåtgärder

6 § Den misstänktes skyldighet att följa ett beslut om övervakningsåtgärder och särskilda villkor som meddelats enligt 2 § inträder först när han eller hon har delgetts underrättelse om att behörig myndighet i den andra staten beslutat att erkänna beslutet om övervakningsåtgärder.

Åklagaren ska ansvara för att underrättelsen delges den misstänkte.

Tillfälliga undantag från ett beslut om övervakningsåtgärder

7 § Rätten får besluta om tillfälliga undantag från ett beslut om övervakningsåtgärder eller från de särskilda villkor som har meddelats med stöd av 2 §.

Även åklagaren får besluta om tillfälliga undantag, om inte beslutet om övervakningsåtgärder har meddelats eller fastställts av rätten och åtal har väckts. Rätten får dock överlåta till åklagaren att besluta om tillfälliga undantag även i sådana fall.

Ändring av ett beslut om övervakningsåtgärder

8 § Ett beslut om övervakningsåtgärder eller de särskilda villkor som har meddelats med stöd av 2 § får ändras av rätten. Även åklagaren får besluta om ändring, om inte beslutet om övervakningsåtgärder har meddelats eller fastställts av rätten och åtal har väckts.

För den misstänktes skyldighet att följa ett beslut enligt första stycket tillämpas 6 §.

Upphävande av ett beslut om övervakningsåtgärder

9 § Ett beslut om övervakningsåtgärder ska omedelbart upphävas om

1. åtal inte har väckts i rätt tid eller förlängning av tiden inte har begärts,
2. beslutet inte erkänns eller följs upp av den andra staten, eller
3. beslutet av något annat skäl inte längre bör gälla.

Ett beslut om övervakningsåtgärder upphävs av rätten. Även åklagaren får upphäva beslutet, om inte beslutet har meddelats eller fastställts av rätten och åtal har väckts.

Överträdelse av ett beslut om övervakningsåtgärder

10 § Om den misstänkte överträder ett beslut om övervakningsåtgärder eller inte följer ett särskilt villkor enligt 2 §, ska han eller hon omedelbart anhållas eller häktas, om det inte är uppenbart att det saknas skäl för detta.

Beslut i samband med dom

11 § Om den som har meddelats ett beslut om övervakningsåtgärder döms för brottet, ska rätten pröva om beslutet ska gälla till dess domen fått laga kraft.

3 kap. Ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder som ska erkännas och följas upp i Sverige

Skyldighet att erkänna och följa upp ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder

1 § Ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder som sänds över från en annan medlemsstat ska erkännas och följas upp i Sverige om förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda och inte annat följer av denna lag.

Allmänna förutsättningar för erkännande och uppföljning

2 § För att ett beslut om övervakningsåtgärder ska få erkännas och följas upp enligt 1 § krävs att den misstänkte

1. är stadigvarande bosatt i Sverige, eller
2. har annan stark anknytning till Sverige och det i övrigt framstår som lämpligt.

3 § För att ett beslut om övervakningsåtgärder ska få erkännas och följas upp enligt 1 § krävs det även att beslutet gäller för en viss tid och innebär en skyldighet för den misstänkte

1. att anmäla byte av bosättning till en myndighet i Sverige,
2. att inte besöka vissa ställen, orter eller fastställda områden i Sverige eller i den medlemsstat där beslutet om övervakningsåtgärder har meddelats,
3. att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider,
4. att följa beslutade begränsningar av möjligheten att lämna svenskt territorium,
5. att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet, eller
6. att undvika kontakt med vissa särskilt angivna personer som har anknytning till det påstådda brottet.

Hinder mot erkännande och uppföljning

4 § Ett beslut om övervakningsåtgärder får inte erkännas och följas upp i Sverige om

1. den gärning som beslutet avser inte motsvarar brott enligt svensk lag och det inte är fråga om en sådan gärning som finns angiven i bilagan till denna lag och för vilken det i den andra statens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer,
2. det för samma gärning som beslutet avser har meddelats en dom i Sverige eller i en annan stat och domen fått laga kraft och påföljden vid en fällande dom har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagen i den stat som meddelat domen,
3. det skulle strida mot bestämmelser om immunitet och privilegier, eller

4. den gärning som beslutet avser har ägt rum innan den misstänkte fyllt 15 år.

5 § Om det med hänsyn till den misstänktes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt finns särskilda skäl, får ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder, trots hinder enligt 4 §, erkännas och följas upp i Sverige.

Hur förfarandet inleds

6 § Ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder ska sändas skriftligen till behörig åklagare. Beslutet ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med bilaga 1 till rådets rambeslut 2009/829/RIF.

Beslutet och intyget ska sändas över genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

7 § Om intyget saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och uppföljning, ska åklagaren ge den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten möjlighet att inom en viss tid komma in med komplettering. Detsamma gäller om beslutet om övervakningsåtgärder saknas.

Om de brister som anges i första stycket kvarstår efter den tid som angetts, får beslut fattas om att inte erkänna och följa upp beslutet om övervakningsåtgärder.

Beslut i fråga om erkännande och uppföljning

8 § Åklagare prövar om ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder ska erkännas och följas upp i Sverige.

9 § Om det utländska beslutet om övervakningsåtgärder kan erkännas och följas upp i Sverige, ska beslut meddelas om att uppföljning ska ske (uppföljningsförklaring).

Uppföljningsförklaringen ska innehålla uppgift om

1. vilka övervakningsåtgärder enligt 3 § som ska följas upp och, i förekommande fall, om anpassning har skett med stöd av 12 §, och
2. den tid som uppföljningen ska pågå.

10 § Åklagarens beslut i fråga om erkännande och uppföljning ska meddelas senast inom fyra veckor efter det att åklagaren enligt 6 § tagit emot det utländska beslutet. Om åklagaren har begärt in komplettering enligt 7 §, ska fristen på fyra veckor börja löpa efter det att kompletteringen kommit in till åklagaren.

Åklagaren får, om det finns särskilda skäl, meddela sitt beslut vid en senare tidpunkt än vad som anges i första stycket.

11 § Åklagarens beslut i fråga om erkännande och uppföljning ska innehålla de skäl som har bestämt utgången och en upplysning om hur

den misstänkte kan överklaga beslutet. Beslutet ska delges den misstänkte.

Åklagaren ska vid behov översätta beslutet och andra handlingar i ärendet till ett språk som den misstänkte förstår.

Anpassning av en övervakningsåtgärd

12 § En övervakningsåtgärd i ett utländskt beslut ska anpassas om åtgärden, helt eller delvis, är oförenlig med

1. sådana förbud, förelägganden eller villkor som kan meddelas enligt 25 kap. rättegångsbalken, eller

2. förbud enligt lagen (1988:688) om kontaktförbud eller lagen (2005:321) om tillträdesförbud vid idrottsarrangemang.

En helt oförenlig övervakningsåtgärd ska anpassas genom att den ersätts med en åtgärd som motsvarar ett förbud, föreläggande eller villkor som anges i första stycket 1. I övriga fall ska övervakningsåtgärden anpassas till en åtgärd som motsvarar ett förbud, föreläggande eller villkor som anges i första stycket 1 eller 2.

En åtgärd som har anpassats ska så långt det är möjligt motsvara övervakningsåtgärden i det utländska beslutet och får inte vara strängare än denna.

Uppföljning i Sverige

13 § En uppföljningsförklaring som beslutats enligt 9 § gäller omedelbart. Uppföljningen får påbörjas först när den misstänkte har delgetts förklaringen enligt 11 § första stycket och den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten har underrättats om förklaringen. Om anpassning har skett med stöd av 12 §, får uppföljningen påbörjas tidigast tio dagar efter en sådan underrättelse.

Åklagaren ansvarar för uppföljningen. Vid uppföljningen får åklagaren anlita biträde av Polismyndigheten.

Uppföljning får inte ske genom elektronisk övervakning.

Överklagande

14 § Åklagarens beslut i fråga om erkännande och uppföljning får överklagas till tingsrätten av den misstänkte.

Överklagandet ska göras skriftligen och ges in till åklagaren inom tre veckor från den dag då den misstänkte fick del av beslutet. Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid ska avvisas av åklagaren. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, ska den omständigheten att överklagandet har kommit in till åklagaren först därefter inte föranleda att det avvisas. Om överklagandet inte avvisas, ska åklagaren sända det och övriga handlingar i ärendet till tingsrätten.

Behörig tingsrätt är den tingsrätt inom vars domkrets det överklagade beslutet har fattats.

15 § Rättens handläggning ska ske skyndsamt. Åklagare är motpart till den misstänkte sedan handlingarna i ärendet har överlämnats till tingsrätten.

Om rätten överväger att upphäva den uppföljningsförklaring som beslutats enligt 9 §, ska åklagaren ges tillfälle att yttra sig.

Rättens slutliga beslut i fråga om erkännande och uppföljning ska delges den misstänkte.

Vid rättens prövning gäller i övrigt lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Förlängning av tiden för uppföljning

16 § Om den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten begär det, ska tiden för uppföljning förlängas. Beslut i fråga om förlängning meddelas av åklagaren. Beslutet ska delges den misstänkte.

Om den tid som angetts i uppföljningsförklaringen eller i ett beslut enligt första stycket är på väg att löpa ut, ska åklagaren begära besked från den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om huruvida uppföljningen ska fortsätta.

Ändring av en uppföljningsförklaring

17 § Om den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten ändrar på beslutet om övervakningsåtgärder, ska uppföljningsförklaringen ändras i enlighet med den andra statens beslut, om förutsättningarna i 3 § är uppfyllda. Vid ändring av uppföljningsförklaringen ska 10–13 §§ tillämpas. Ett beslut om att ändra uppföljningsförklaringen ska innehålla uppgift om den ändring som har gjorts och, i förekommande fall, huruvida anpassning har skett med stöd av 12 §.

Beslut i fråga om ändring av en uppföljningsförklaring meddelas av åklagaren.

Åklagarens beslut i fråga om ändring av uppföljningsförklaringen får överklagas av den misstänkte. Vid överklagandet ska 14 och 15 §§ tillämpas.

Upphävande av en uppföljningsförklaring

18 § En uppföljningsförklaring ska upphävas om

1. det framkommer omständigheter som medför att beslutet om övervakningsåtgärder inte får följas upp i Sverige,

2. beslutet om övervakningsåtgärder och intyget återkallas,

3. den misstänkte inte kan påträffas i Sverige,

4. åklagaren till den andra medlemsstatens behöriga myndighet vid flera tillfällen har rapporterat om överträdelser av beslutet om övervakningsåtgärder i enlighet med bilaga 2 till rådets rambeslut 2009/829/RIF och myndigheten i den andra staten, trots begäran om detta, inte fattar något beslut eller vidtar någon annan åtgärd med anledning av rapporteringen, eller

5. det inte längre finns förutsättningar att följa upp ett beslut om övervakningsåtgärder till följd av att det i ett straffrättsligt eller något annat förfarande har vidtagits tvångsåtgärder mot den misstänkte eller till följd av att den misstänkte har påbörjat verkställigheten av en påföljd.

Beslut om upphävande av uppföljningsförklaringen meddelas av åklagaren. Beslutet ska delges den misstänkte.

Ett beslut om upphävande enligt första stycket 1 får överklagas av den misstänkte. Vid överklagandet ska 14 och 15 §§ tillämpas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2015.
2. Lagen tillämpas inte i förhållande till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen som inte har genomfört rådets rambeslut 2009/829/RIF om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande.

Bilaga

Gärningar som avses i 3 kap. 4 § första stycket 1 i lagen.

1. Deltagande i en kriminell organisation
2. Terrorism
3. Människohandel
4. Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi
5. Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
6. Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen
7. Korruption
8. Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
9. Tvätt av vinning av brott
10. Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron
11. IT-brottslighet
12. Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter
13. Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse
14. Mord och grov misshandel
15. Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
16. Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
17. Rasism och främlingsfientlighet
18. Organiserad stöld eller väpnat rån
19. Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk
20. Svindleri
21. Beskyddarverksamhet och utpressning
22. Förfalskning och piratkopiering
23. Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar
24. Förfalskning av betalningsmedel
25. Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanter
26. Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen
27. Handel med stulna fordon
28. Våldtäkt
29. Mordbrand
30. Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet
31. Kapning av flygplan eller fartyg
32. Sabotage

2 Förslag till lag om ändring i passlagen (1978:302)

Härigenom föreskrivs att 7 § passlagen (1978:302) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Passansökan *skall* avslås, om
1. bestämmelserna i 6 § inte har iakttagits och sökanden inte har följt uppmaningen att avhjälpa bristen,

2. ansökan avser pass för barn under arton år och barnets vårdnadshavare inte har lämnat medgivande och det inte finns synnerliga skäl att ändå utfärda pass,

3. sökanden är anhållen, häktad eller underkastad övervakning enligt 24 kap. 4 § första stycket rättegångsbalken eller reseförbud eller anmälningsskyldighet enligt 25 kap. 1 § samma balk,

4. sökanden är föremål för ett beslut om övervakningsåtgärder enligt 2 kap. 1 § lagen (2015:000) om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och åklagare inte har lämnat medgivande,

5. sökanden är föremål för en uppföljningsförklaring som avser en övervakningsåtgärd enligt 3 kap. 3 § 3–5 lagen (2015:000) om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen och åklagare inte har lämnat medgivande,

4. sökanden är efterlyst och *skall* omhändertas omedelbart vid anträffandet,

5. sökanden genom en dom som har *vunnit* laga kraft har dömts till frihetsberövande påföljd, som inte har börjat verkställas, och det finns sannolika skäl att anta att han eller hon har för avsikt att undandra sig verkställigheten,

6. sökanden avtjänar fängelsestraff och den sammanlagda tiden att avtjäna är fängelse i minst ett år

6. sökanden är efterlyst och *ska* omhändertas omedelbart vid anträffandet,

7. sökanden genom en dom som har *fått* laga kraft har dömts till frihetsberövande påföljd, som inte har börjat verkställas, och det finns sannolika skäl att anta att han eller hon har för avsikt att undandra sig verkställigheten,

8. sökanden avtjänar fängelsestraff och den sammanlagda tiden att avtjäna är fängelse i minst ett år

¹ Senaste lydelse 2005:655

och sökanden inte har villkorligt frigivits,

7. sökanden genomgår sluten ungdomsvård och den sammanlagda vårdtiden är minst ett år,

8. sökanden genomgår rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning enligt lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, eller

9. sökanden enligt 2 kap. 12 § eller 6 kap. 6 § konkurslagen (1987:672) är ålagd att lämna ifrån sig sitt pass eller förbud att utfärda pass för sökanden har meddelats enligt samma *lagrum*.

och sökanden inte har villkorligt frigivits,

9. sökanden genomgår sluten ungdomsvård och den sammanlagda vårdtiden är minst ett år,

10. sökanden genomgår rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning enligt lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård, eller

11. sökanden enligt 2 kap. 12 § eller 6 kap. 6 § konkurslagen (1987:672) är ålagd att lämna ifrån sig sitt pass eller förbud att utfärda pass för sökanden har meddelats enligt samma *bestämmelser*.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2015.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Överlämnande får beviljas endast för en gärning som motsvarar brott enligt svensk lag och

1. för vilken, när överlämnandet avser lagföring, enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning en frihetsberövande påföljd i ett år eller mer är föreskrivet, eller

2. för vilken, när överlämnandet avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd, en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader har dömts ut.

Om det i arresteringsordern har angetts att en gärning är sådan som finns angiven i bilagan till denna lag och det för gärningen enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer, *skall* dock överlämnande beviljas även om gärningen inte motsvarar brott enligt svensk lag. Vid överlämnande för verkställighet av en frihetsberövande påföljd som avser en sådan gärning *skall* påföljden vara sådan som anges i första stycket 2.

Om det i arresteringsordern har angetts att en gärning är sådan som finns angiven i bilagan till denna lag och det för gärningen enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer, *ska* dock överlämnande beviljas även om gärningen inte motsvarar brott enligt svensk lag. Vid överlämnande för verkställighet av en frihetsberövande påföljd som avser en sådan gärning *ska* påföljden vara sådan som anges i första stycket 2.

För en gärning som legat till grund för ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder enligt lagen (2015:000) om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen ska första stycket 1 inte gälla, om

1. den eftersökta fanns i den andra staten när det utländska beslutet meddelades, och

2. uppföljningen pågår i Sverige när arresteringsordern utfärdas.

Om överlämnande beviljas för en gärning som avses i första *eller*

Om överlämnande beviljas för en gärning som avses i första,

andra stycket får överlämnande beviljas även för annan gärning som, utan att vara sådan som anges i första stycket 1 eller 2, motsvarar brott enligt svensk lag.

andra eller tredje stycket, får överlämnande beviljas även för *någon* annan gärning som, utan att vara sådan som anges i första stycket 1 eller 2, motsvarar brott enligt svensk lag.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2015.